

Què és el Pòsit de Pescadors?

Per presentar als nostres lectors una visió general del món de la pesca a Blanes i una visió del funcionament del Pòsit de Pescadors, portem aquí una entrevista amb el President del Pòsit, Sr. Fernando

► —*Què en podries dir o comentar sobre el port esportiu de Blanes?*

—El port esportiu per a Blanes ha estat molt dolent, a més a més es va fer de formal il·legal. Es va fer en el seu moment un contenciós i els pescadors el vam guanyar, però el port ja estava fet i així ha quedat. Si no recordo malament també l'Ajuntament va fer alguna cosa contra el port esportiu. A nosaltres, els pescadors, el port esportiu ens ha fet molt de mal en el sentit que quan entra la mar rebot en el seu mur i entra cap al moll, a part que ens han tret molt tros de mar. Amb la nova escullera que han fet a la punta del moll s'evita que entri tant de mar, o sigui que té efectes positius, encara que hi hagi cent que digui el contrari.

—*I les relacions entre els pescadors i el port esportiu, com estan?*

—No n'hi ha hagut mai. L'única cosa que hi va haver va ser el problema del contenciós que he comentat abans, que no va servir per a res. El que no es comprèn és que no pugués entrar a dins del recinte del Club de Vela si vas amb cotxe, o sigui, és una zona que sempre havia estat de Blanes i ara l'han privatitzat, i això ho trobo molt mal fet.

—*Hi ha contaminació a les aigües de Blanes? Quina repercussió té en la pesca?*

—Crec que l'única part contaminada que hi ha a Blanes és davant de Malgrat, on hi ha la fàbrica de la FEHR. La resta de les aigües em sembla que estan bé, almenys els pescadors no ho notem en la pesca. Una altra cosa és si a l'estiu està més bruta o no. Però la pesca és la mateixa que fa uns anys enrera, el que passa és que no se'n veu tanta perquè hi ha massa gent pescant, està massa explotat.

Havent dinat sortim cap a la banda de proa a fer algunes fotografies i a acabar de fer-la petar amb els Marroí, pare i fill, i alguns mariners.

A l'hora de treure el peix de la captura del dia intentem d'ajudar, tot i la nostra ignorància, a recollir-lo i a posar-lo en caixons.

A les sis de la tarda som de bell nou al moll de Blanes.

Ens acomiadem dels pescadors tot agraint-los-hi la seva amabilitat.

Ros, conegut per "Parrell" entre els pescadors. Un dia fred de principis de desembre ens rep poc després de les 6 de la tarda a la saleta destinada al "sereno" del port. A sota, crits i enrenou de caixes. És l'hora de la subhasta del peix. Camions i furgonetes de molts pobles, alguns ben llunyans, esperen per carrerar.

La primera pregunta és obligada:

—*Què és el Pòsit de Pescadors?*

—Una agrupació de mariners i armadors tots ajuntats ja de temps "prehistòrics" formem els pòsits. Si tenim algun tipus de problemes dintre de la pesca mirem de resoldre'ls de la forma que podem. Estem incorporats a la Federació Provincial de Pòsits de Girona, a la Federació Catalana i també a l'Associació Nacional de Confraries.

—*Veiem que tan es parla de Pòsit com de Confraria. Quin és el nom oficial?*

—Sempre havia estat Pòsit de pescadors, però l'any 1952 ó 53, amb les lleis sindicals, es va canviar i passar a dir-se Confraria. Però ara, amb la Generalitat, ha ressorgit el nom antic, o sigui el Pòsit.

—*Quines competències té el Pòsit?*

—Sempre ens movem dins l'àmbit de la pesca. Hi ha una Junta General, un "Cabildo" —en català seria un capítol—, i el President porta a terme allò que s'acorda, dins del que està permès pels estatuts i les lleis de l'Estat, pel camí recte, procurant per la convivència dels pescadors, perquè puguem anar units. No té cap més finalitat.

—*Bé, però el Pòsit només està per mirar de tirar endavant el sector pesquer a*

Blanes o pot intervenir si surten problemes més generals, laborals o de qualsevol altra mena?

—Ja he dit que tots els Pòsits i totes les Confraries estem units i formem les diverses Federacions, tant d'aquí (a Catalunya n'hi ha tres: Girona, Barcelona i Tarragona, les províncies marines), com la nacional. I sempre que hi ha alguna cosa que afecta la pesca, entre totes les regions que toquem a mar tenim més força que si actuéssim individualment. Tenim reunions estatals 3 ó 4 vegades l'any, o quan convé, amb els del Nord o els del Sud, amb seu a diversos llocs, i estudiem les lleis que surten i les discutim. Si van bé, res; en cas contrari mirem què es pot fer perquè vagin el millor possible per a tots.

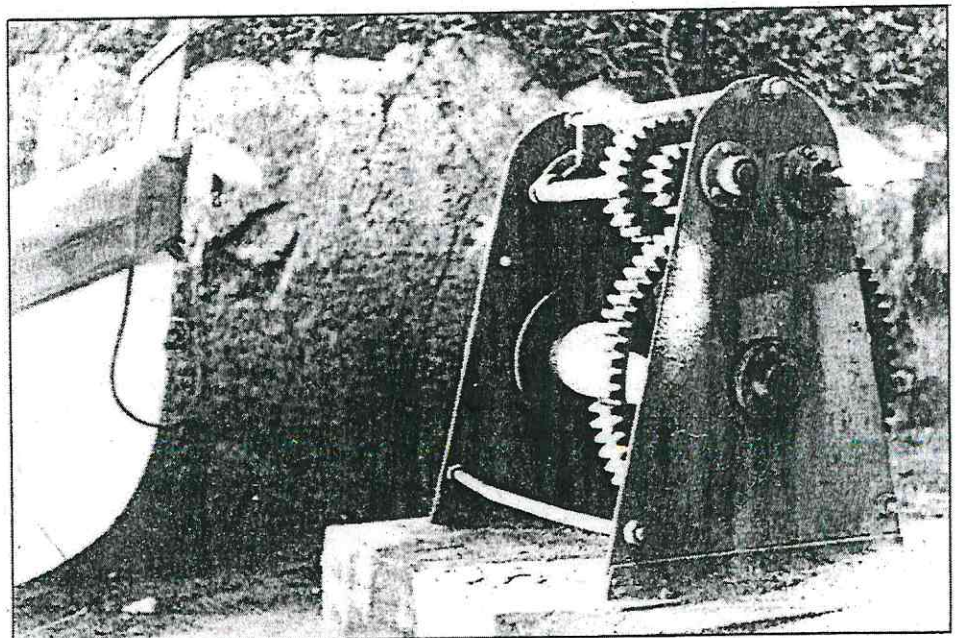
—*La Junta del Pòsit com està formada?*

—Hi ha representants de tots els sectors de la pesca. Hi ha una Junta General composta per 30 persones (15 mariners i 15 armadors), i d'aquesta Junta General en surt un "Cabildo", format per 12 persones (6 mariners i 6 armadors). Sempre hi ha aquesta paritat. Dintre de la Junta General hi està representada la pesca d'"arrastre", la d'"arrastre" petita, els xarxaires, els palangrers i els teranyinairers, en nombre proporcional al de membres de cada tipus.

—*Al senyor que passeja pel port, les teranyines li semblen un món a part. Són de fora, no?*

—De Blanes n'hi ha 5, i la resta són barques de fora que vénen a fer temporada. N'hi ha de Barcelona, de Màlaga, d'Arenys, etc. Van seguint els bancs de peix. Normalment solen venir a l'època de l'anxova, que és a l'estiu, de juliol a setembre.

—*Ens deia que a Blanes hi ha 5 teranyi-*

nes. Deis altres tipus de barques quantes n'hi ha?

—D' "arrastre" n'hi ha 26, i unes 24 ó 25 entre palangrers i altres armetjos; ara bé, com que a l' "arrastre" hi va més gent a les barques, encara que el nombre de barques sigui igual, l' "arrastre" engloba més gent. Per exemple, un "tresmaier" sol anar amb dos homes i un palangrer també sol portar 2 ó 3 homes, en canvi en una barca d' "arrastre" sempre van 4 ó 5, i de vegades 6 ó 7. Això fa que a la Junta la pesca d' "arrastre" hi tingui més representació.

—En total quants pescadors hi ha a Blanes?

—Som uns 300: uns 67 ó 68 amos, i la resta, mariners.

—Bé, tornem a prendre el fil: cada quan es renova la Junta del Pòsit?

—Hi ha eleccions cada 4 anys. Ara fa 15 dies que s'han fet les últimes i ha canviat part de la Junta. Jo, com a patró major, he tornat a ser elegit President (ho havia sigut també els últims 4 anys).

—I qui té dret a votar?

—A votar absolutament tots els que estan donats d'alta a la Confraria. Ara bé, no poden formar part de la Junta ni tenir càrrecs aquells que encara no portin 3 anys dins el Pòsit.

—Ens havien arribat rumors que en aquestes passades eleccions hi havia, emprant termes mariners, "mar de fons"...

—Home, és normal que en una confraria on hi ha tantes barques sempre hi hagi diferents criteris i opinions. Per això les eleccions es van retardar aproximadament dos mesos, però els problemes ja s'han solucionat, perquè eren només per qüestió de representativitat.

—O sigui, que no hi havia problemes econòmics ni de cap altre tipus...

—No, no, els problemes eren ocasionats per la part de representativitat que tenien els sectors de les barques.

(Els rumors que havien arribat a Els Piteus eren que la Junta anterior pretenia que també tinguessin dret a votar els mariners de la flota de temporada que no estan adscrits al Pòsit blanenc.)

—Com es manté econòmicament el Pòsit?

—Sí, el Pòsit cobra als pescadors un 2,5 per cent de les vendes que fan. I també cobrem un 4 per cent del que compra el peixater. D'aquest 4 per cent un 2,8 per cent es paga íntegrament a Ports, de manera que amb el que queda paguem totes les despeses: personal, immobles, instal·lacions, lloguer de port, etc. Les vendes dels pescadors i les compres dels peixaters van controlades a la subhasta.

—La situació econòmica del Pòsit actualment quina és?

—Totes les Confraries tenim un sistema de comptabilitat antic i mal portat, especialment perquè els peixaters compren i tarden a pagar. I ens hem trobat en molts de casos que peixaters que han comprat grans partides de peix, no han tornat a aparèixer i no han pagat; i encara que se'ls faci deixar una petita part de diners, mai no arriba a cobrir el valor del peix que s'han endut. I cal dir que hi ha compradors que s'emporten peix per valor de milions de pessetes i ells paguen quan han venut la mercaderia. Si per qualsevol raó la venda va malament, els problemes són nostres per cobrar. Estem pràcticament a mans dels compradors perquè no tots paguen a la setmana. Aquesta tardança pot arribar a deixar 20 ó 30 milions de pessetes setmanals penjades, i això no pot ser perquè nosaltres paguem als pescadors al dia o a la setmana.

—Podem deduir, doncs, que, per un problema o un altre, al Pòsit hi ha dèficit?

—No, actualment no n'hi ha. S'ha fet una auditoria, de la qual un dia d'aquests en sabrem els resultats, i creiem que tota la nostra comptabilitat està al dia i bé. Si hi ha hagut mai un petit embolic, no ha estat per mala administració ni per falta de control, sinó per falta de pagament dels peixaters. Imagineu què representa per a la Cofraria un 4 per cent d'aquestes grans quantitats, pagat 2 ó 3 mesos tard, o no pagat. Ara, però, això s'ha arreglat: el termini màxim que els permetem és una setmana, i molts els tractem a través de banc, i d'aquesta manera mirem d'anar tenint els comptes al dia, perquè tal com està tot avui no es podem permetre que un peixater compri i desaparegui sense pagar.

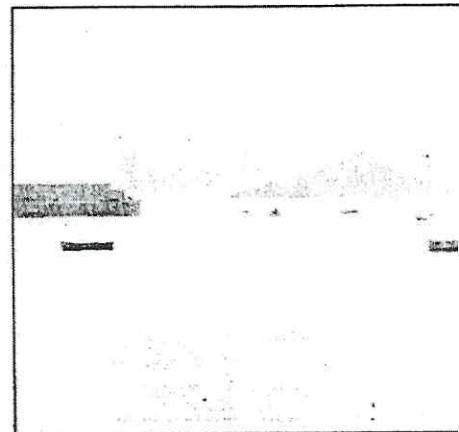
—Hi ha qui diu que les factures que es fan servir a la subhasta no estan numerades i en conseqüència no es poden controlar a l'hora del balanç.

—Bé, el fet que no estiguin numerades no hi té res a veure, perquè tot el que es fa aquí va a través de computadora. Així, encara que en un paperet on hi ha una venda apuntada no vagi numerat, va igualment a través de la computadora, el peixater paga a través de la computadora, i les obres del port les paguem a través de la computadora, i el pescador cobra a través de la computadora: tot entra i surt per allà mateix. L'única manera de complicar les coses seria portant una doble comptabilitat, que una factura passés i una altra no passés, i això és una cosa que aquí no ha existit mai. Ara bé, és normal i corrent que hi hagi gent que malparli d'un o d'un altre. Això passa a tot arreu. Els amos sempre es fan rics, segons el dir d'uns. Però els números estan clars: es fa balanç un cop a l'any, els comptes estan al dia, tenim un advocat que ens asses-

sora, i ara, per donar més tranquil·litat a la Junta nova, s'ha fet una auditoria, com ja he dit. I abans que prengui possessió dels càrrecs la nova Junta el 19 de desembre, quedarà clar tot l'estat de comptes. O sigui, que, diguin el que vulguin, nosaltres estem molt tranquils: els comptes estan al dia i no falta un ral.

—El Pòsit té alguna mena de control sobre la pesca?, volem dir sobre el tipus de xarxa que es fa servir, el respecte al cicle biològic de les diferents espècies etc.

—No, no. Això depèn de l'autoritat de Marina. A nosaltres ens diuen, per exemple, de tal època a tal altra no es pot pescar en aquest fons, no es pot pescar a l'altre, però és l'autoritat de Marina qui fa complir les lleis. Nosaltres no hi podem fer res. Si ens diuen "aquí no es pot pescar" i una barca hi pesca, ho fa sota la seva responsabilitat. Ara bé, el que fa e-

Pòsit és avisar d'on es pot o no es pot pescar, i aconsellar que es respectin les normes. Si algú no en fa cas, el Pòsit pot com si diguéssim, renyar, o sigui, fa una mica com de pare de tots.

—I així, el comandant de Marina de Blanes és rigorós en el control?

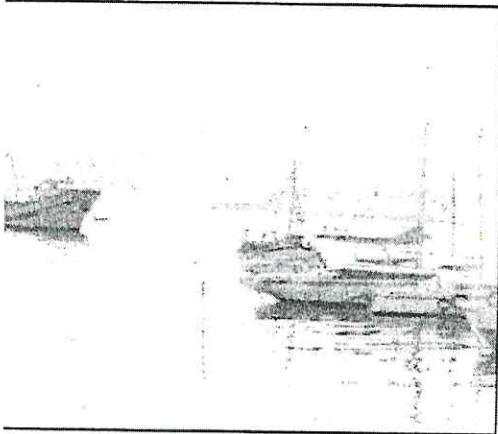
—No, amb això crec que som un de pòsits que va bé, perquè de queixes n'hi ha. Tothom es guanya bé la vida, tothom va tirant endavant, i, ara per ara, no hem tingut cap conflicte amb ningú. Conflictes més aviat n'hi ha d'ordre intern, de rivalitats entre un pescador i un altre, coses d'aquest estil, que són no més que el món de la pesca i del treball en general.

En realitat tothom fa el que pot, però hi ha les patrulleres que vigilen i poden pujar "a bordo" quan estàs pescant. I hi ha algú que pesca fora de la llei en donen part a l'autoritat de Marina. I, per ara, de les barques de Blanes no n'hi ha cap de sancionada i els controls bé els passen, perquè les patrulleres no perduren. Vénen de Barcelona o de Cartager i si paren alguna barca li repassen tot com ara la policia de tràfic a la carretera.

O sigui, que a Blanes totes les barques van reglamentàries, sinó n'hi hauria de sancionades.

—Canviant de tema, què en pot dir del nou edifici de la llotja, que, segons sembla, no tothom el veu bé, i fins i tot Els Piteus (núm. 19) va publicar una carta signada per uns arquitectes on manifestaven el seu desacord amb l'obra?

—Crec que la nova llotja no és un edifici polèmic. Nosaltres necessitàvem, com tots els pòsits, la llotja a la vora de les barques. Ara hem d'agafar les partides de peix i traginar-les 300 ó 400 metres fins la subhasta. I això, a l'estiu, amb els cents i mils de turistes que ens visiten, que són un bé per al poble i un bé per a tots, és impossible treballar, i ens hem vist obligats a demanar aquesta llotja. I podem dir que és l'única on hi ha un lloc exclusivament per als turistes que vulguin mirar la subhasta o treure'n fotos. A d'altres

llocs els treuen de la llotja, i, en canvi, aquí els facilitem la visita, cosa que és un bé per al poble i per a tots. Quant a polèmica només tenim notícia d'aquesta carta publicada a la premsa local, que, a més, no anava dirigida a nosaltres, dient que era una obra de mal gust. A això no podem dir res. A tot el poble n'hi ha d'obres de mal gust i si les haguéssim de criticar totes encara viuríem en coves.

—Quant està previst d'inaugurar la llotja nova?

—L'empresa constructora va fer suspensió de pagaments i això va ajornar l'obra mig any. S'havia d'haver acabat el mes d'abril. Ara sí que l'obra està acabada, i es volia inaugurar pel novembre, però falta que ens posin l'electricitat, i mentre això no estigui solucionat no es poden instal·lar les màquines que hi ha d'haver, especialment les cambres frigorífiques. De totes maneres, si tot va bé es podrà inaugurar a primers d'any.

—La financiació de l'obra a càrrec de qui ha corregut?

—Bé, això és d'Obres Públiques, i, ara mateix, Ports depèn de la Generalitat.

L'obra està aprovada d'abans dels traspassos, però ara depèn de la Generalitat.

—El Pòsit és propietari d'algun immoble?

—Hi ha els pisos dels pescadors que van ser finançats per la caixa d'estalvis i l'Institut Social de la Marina. A d'altres llocs se'ls va quedar la confraria, però aquí són propietat dels pescadors que els van sol·licitar.

Com a immobles tenim el local on ara hi ha les oficines (als baixos de l'edifici blau sota el Morro Curt), i dos locals (planta baixa i primer pis) al final del Passeig de Mar.

—I la filera de casetes que hi ha paral·leles a la penya, de qui són?

—Són d'Obres Públiques, o sigui, ara, de la Generalitat, i tots els que en tenim alguna, en paguem lloguer.

—Quan s'inauguri la llotja nova, què se'n farà de la vella?

—A baix s'hi faran magatzems, perquè estem com fa 20 anys, mentre que la flota amb aquest temps s'ha triplicat, i fan molta falta. I el tros de les arcades es farà servir per a "remendar", perquè no s'hagi de fer a la intempèrie, com ara, tan si fa sol com si plou.

—Continuant amb les obres, l'escullera nova com s'ha fet?

—Es va començar depenent d'Obres Públiques i es va acabar depenent de la Generalitat. El Pòsit va demanar que es fes, perquè aquest port queda bastant obert als temporals de mig jorn i garbí, i ja hi ha hagut més d'una desgràcia. No fa gaire més d'un any de l'última, que hauria estat bastant més greu si no hi hagués hagut l'escullera nova, que va protegir una mica.

—Creiem que ja ha quedat bastant clar perquè serveix el Pòsit de Pescadors. A més de tot el que ens ha explicat, el Pòsit té alguna altra activitat fora del món estrictament de la pesca?

—No. L'única cosa que podria dir és que cada any organitza alguns actes per a celebrar la festa de Sant Pere, el nostre patró. Depèn dels anys hem organitzat envelats, balls, l'homenatge als vells, esmorzars per a pescadors i amics, han vingut les Majorettes, les Veus Blanques, etc.

—Deixem ja temes més amplis i anem per algunes coses concretes. Per exemple: Quina importància té el port de Blanes?

—Tant pel nombre de barques com pel volum de pesca, Blanes és el tercer port de la província de Girona (ens va al davant Palamós, que ens dobla la flota, i Roses). Ara bé, jo crec que som la flota més moderna i més potent de tot el Mediterrani espanyol.

—Quina quantitat de peix queda Blanes i quina quantitat es ven a fora?

—Més del 60 per cent va a fora, a tot Espanya. El pop va a Galícia, l'anxova el bonítol va a les fàbriques del Nord l'anxoveta (boquerón) va a Màlaga, en va a tot Catalunya, a Madrid, a Itàlia.. Crec que és interessant dir que el peix que va a fora es paga més que el que queda aquí.

—No creu que si s'eliminessin intermediaris, podríem trobar el peix més barat?

—Al pescador li interessa vendre car. Com més intermediaris més car es pot vendre, perquè llavors no hi ha peix per a tots i el paguen millor. El peix no és com l'agricultura: el peix no dura. I qui compra abans compra més fresc i, en conseqüència paga més. Si hi ha una pesca massa gran el peix baixa de preu i s'acaba per llençar-lo. I cal dir que si el peix es vengués més barat no seria rendible. S'ha de tenir en compte que si hi ha una altra puja del petroli moltes barques no hi podran fer front.

—I els pescadors petits, no venen directament?

—Bé, el pescador pesca, no és venedor, però aquí a Blanes hi ha alguns pescadors petits, sis o set, que venen directament al "portal". Aquesta venda no és legal, però per tradició, es permet. Aquests, en lloc de pagar el 2,5 per cent de les vendes, paguen al Pòsit un 4 per cent de les vendes que se'ls controlen, que no són totes.

—Com funciona la subhasta del peix?

—El Pòsit dona el preu de sortida a partir de la possible demanda i de la quantitat de peix que hi ha. Infla una mica el preu i llavors es subhasta a la baixa, o sigui es va baixant el preu fins que algun comprador s'ho queda.

—Qui pot comprar a la subhasta?

—Només poden comprar-hi els venedors que tenen la corresponent llicència fiscal. Qualsevol persona que la tingui pot venir a comprar.

—Fent una volta per la subhasta no és estrany veure propietaris de restaurants...

—Sí, però ells no compren. El que fan és mirar què els interessa i posar-se d'acord amb un venedor perquè els faci l'operació.

—Com és que hi ha peix apreciat i d'altre que no ho és?

—Bé, això depèn. Hi ha peix que és apreciat perquè n'hi ha poc. N'hi ha d'altres que van a modes. Per exemple, l'espardenya abans es tirava a mar, ni es venia, i, en canvi ara s'arriba a pagar a 5.000 ptes./Kg. I a la boga, li ha passat al revés. Abans es guardava per donar als malalts, com a cosa bona, i ara de vegades es paguen 10 ptes. per una caixa de 30 Kg. A